

Resumé

Below-the-line creativity and authorship in animation: the reality of animation production

Sabine Hellerová se ve svém článku zabývá autorstvím a kreativní kontrolou fungující v amerických 3D animačních studiích a zároveň se soustřeďuje na tvůrčí přínos jejich řadových pracovníků.

Pro toto téma čerpá Hellerová především z rozhovorů, které vedla s 25 pracovníky zaměstnaných v animačních studiích. V rozhovorech se následně snažila zjistit, jak funguje spolupráce v jednotlivých studiích, jaký vliv mají animátoři na konkrétní práci, čím k dílu přispívají, jaké jsou jejich rozhodovací pravomoci, zda mají příležitost se svobodně sdílet a uplatňovat své nápady, a především jak oni sami sebe vidí v kontextu autorství a kreativity.

Na základě odpovědí se Hellerová domnívá, že mezi představou pracovníka (animátora) a realitou, kterou následně zažívají v animačních studiích panuje nesoulad. Spolupráce nezbytná k vytvoření projektu obrovského rozsahu 3D animovaného filmu, do kterého jsou zapojeny stovky lidí se totiž zdá nekompatibilní s jakoukoliv individualitou, kreativitou, či autorstvím. Animátoři mají proto problém vidět vlastní práci jako kreativní a uměleckou. Ve stínu studia sami sebe za autora či umělce nepovažují, spíše se vidí v roli technika, či řemeslníka. Smiřují se tak s realitou a přistupují na koncept autorství, který je jim prezentován studiem.

Hellerová proto vyžaduje, aby se v animačních studiích neoddělovala tvůrčí a technická práce. Činnosti, jako je řešení problémů, by podle ní měly být považovány za tvůrčí či kreativní činnost. Podle ní v animačním studiu může být místo na autorský přístup, nicméně tento autorský přístup musí být založen na spolupráci, která je při práci na velkých projektech vyžadována.

Children's Television in the GDR

Dieter Wiedemann a Falk Tennert se ve svém textu zaměřují na politickou, ideologickou a estetickou funkci programů pro děti v NDR. Podle nich se dětské pořady na začátku rozvíjely za velmi složitých politických a ekonomických podmínek. Přesto si během své existence v době NDR dokázaly udržet svoji kvalitu a stálost navzdory politickým událostem v NDR. Podle autorů textu docházelo ke změnám v produkci a formátu dětských pořadů jen zřídka a změny povětšinou neovlivňovaly strukturu pořadů. Dětské pořady si tak mohly uchovat svoji kvalitu.

V dětské produkci panovala velká snaha tvořit atraktivní pořady. Více se soustředilo na kvalitu pořadů než na politické vyznění, které bylo obsaženo ve většině ostatních televizních pořadů. Právě proto se dětské pořady těšily velké popularitě. Pohádky, dětské filmy a kreslené filmy, byly jednoznačně nejpopulárnějšími pořady v tehdejší televizi. Naopak zprávy s politickými tématy neměly takový ohlas. Politika byla pro diváky mnohem méně přitažlivá. Pořady tohoto typu byly proto zrušeny nebo přeformátovány. Dětské programy byly naopak čím dál populárnější.